

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reclamációk és hírdetések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilvántartás
vonatkozó minden közlemények a szer-
kesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: öt hasábos petítór
5 kr. — Nagyobb és többszöri hírdé-
tések jutányosan csökkentetnek.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilvántartás garmond sora 20 kr.

Eszrevételek

a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslatra.

Előre bocsájtom, hogy a mai megyei vagy városi törvényhatóság, az 1848 előtti politikai jogok nélkül, csak parodiája az önkormányzati rendszernek.

A mivel emberiségnek választania kell a centralisatió, és a törvényhatósági autonomia közt. Az előbbi, állami mindenhatóságra vezet, és a kinevezési jogot a kormány kezébe adja. Az utóbbi a személyes joggyakorlatra, a saját láb-járásra van alapítva, és fentartja a szabad választást. Az önkormányzati rendszer mintaképe volt az 1848. előtti nemes vármegye, a melyben a nemesség személyesen gyakorolta a maga jogait, befolyván a törvényhozásba, a törvények végrehajtásába és a bírói hatalomba. Mióta a jogegyenlőség alaptörvényé vált: a személyes joggyakorlat lehetetlen; de bölcs választási törvények által lehetséges volna, a törvényhatóságok bizottságait úgy meg alakítani, hogy azokban a lakosság kitűnőségei vinnék a döntő szerepet, s így a réginek külön vármegyét lehetne alkotni; mert azokból a háborgó elemek, a miveletlen kortések ki volna zárva.

Minthogy a fölbujtogatott nemzetiségek a magyar állam megizmosodását, s a magyar nemzetiség uralmát gátolni törekuszenek: sok jó hazafi kész föláldozni az önkormányzati rendszert is, hogy a magyar nemzetet meg mentse; habár oly törvényhatóságot lehetne létre hozni, mely a magyar állam érdekeinek is megfelelne. E tárgyról ez alkalommal vitatkozni nem akarok.

A törvényhozás elő terjesztett javaslatról azt vártam, hogy az a csónka autonomia hiányait megfogja orvosolni; hogy addig is, míg a magyar állam megerősödésével utódaink visszatérhetnének a régi önkormányzati rendszerre, legyenek a nemzetnek oly életre való intézményei, melyek a közszellemet fentartásák

s a szebb jövőt előkészítsék: de reményemben meg csalatkoztam.

Nincs kifogásom az ellen, hogy az állami, törvényhatósági és községi terhekben legnagyobb résztvevő polgárok befolyásáról gondoskodva legyen; mert sajnos állapot volna az, ha a proletárok vinnék a főszerepet oly terhek elvállalásában, a melyekben ők részt nem vesznek. Az is elkerülhetlen szükség, hogy az értelmiség bevételezése biztosítva legyen; mert az ész vagy a nemzet legdrágább kincse, s így az értelmiség adóját nem kétszeresen, de háromszorosan kellene számítani, hogy minél több mivel ember bejusson a nagy adózók lajstromába. De az már ögbekiáltó vétek, hogy a bizottságok fele a nagy adózókból minden személy válogatás nélkül legyen összeállítva, a szerint, a mint az adóhivatalok a legnagyobb adófizetőtől kezdve, a szükséges számot kintuntették; és így a törvényhatósági képviselőkben ott fogjuk látni ismét azon erkölcselen embereket, a kik nagy vagyonaikat bűnös módon szerezték, és nem polgári megkülönböztetést, hanem közmegegyezést érdemelnek. Az csak üres beszéd, hogy a büntvizsgálat alatt levő, vagy jellembe vágó bűnökért már elítélt egyének a bizottságok tagjai nem lehetnek; mert a gazdag emberek találtak abba módot, hogy a bajt kikerüljék. Hát mire való a hamis tanukerítés a megvesztegetés? Valamint lélekemelő látvány volt az, midőn a főváros a két száz virilistát, ezer két száz nagy adózóból választotta meg, és a választás kivétel nélkül érdemes férfiakra esett: úgy leverő a vidéki törvényhatóságokra nézve, hogy az emberiség sűpredékéből sokan, a törvényhatóságok szentélyében a zöld asztal körül foglalnak helyet, úgy, hogy az ünneptes ember kénytelen tőlük elfordulni. Hát a hol két száz virilista szükséges, nem lehetne-e a betűrendes lajstromba foglalt négy, vagy legalább három száz nagy adózóból, titkos szavazattal, vagy a kinek tetszik nyíltan, a megkívántató számot megválasztani. A válasz-

tások fölött azután az igazoló választmány mondana végső ítéletet, hogy a polgárok kaplat emelhesse a törvényhatósági bizottságok előtt. Gondoskodni kell arról is, hogy a választások nagy és körközségeinkint történjenek, és ne oly csoportosítás mellett, mint a kortes vezérek által eddig megállapított; úgy, hogy a községek a távolság miatt jogait nem gyakorolhatják; a választás székhelyén azután az illetők üzik az embervásárlásokat, és sok szemetet bevételeznek a bizottságokba. Ez az észrevételem a javaslat 19. §-ára.

Még ennél is figyelemre méltóbb a törvényjavaslat 54. §-a, a mennyiben a főispánoknak jogot ad konkrét esetekben az állami hivatalnokoktól és így a bíróság tagjaitól is fölvilágosítást követelni; és ugyanazon főispán döntő befolyást gyakorol az állami hivatalnokok kineveztetésére nézve is. Ezen javaslat ha a bíróságokra nézve is törvényre válik: végzetes lehetne a polgárok szabadságára nézve.

Nem kicsinylen én a nemzetiségek centrifugális törekvéseit. Elismerem, hogy a kormánynak megbízható közegekre van szüksége, hogy az állam a maga hatalmát minden irányban érvényesíthesse, ha arra szüksége van: de vannak nagy elvek, melyeket semmi tekintetnek alárendelni nem szabad; mert azok föláldozása, az államok végromlását okozza. Ilyen elv az, hogy jogállamban minden állami hatalmat a bírói hatalomnak kell alárendelni; mert ez az állapot a törvények uralmát jelenti, a bíróság föladata lévén, a törvények megsértését, még a kormány ellenében is megtorolni s a jognak érvényt szerezni. Ily módon a bíróság közvetítése mellett, a törvény uralkodik, a mi a jogállam föladata.

Hogy azonban a bírói hatalom magasztos föladatának megfelelően: a bíróságokat a legbölcsebb s legigazságosabb polgárokból kell összeállítani. Van arra mód, csak akarni kell, hogy a ministeri önkény korlátozva legyen. És hogy a bírák a kormánytól is teljesen függetlenek legyenek: fokozatos előléptetésüket

TÁRCZA.

Az ördög találománya.

Az ördög egykor unalmában
Mulatságon törte fejét;
De olyanon mely az embernek
Megzavarja még ép esztét;
Széjjel rombolja boldogságát,
Becsületét tönkre tegye.
És ez ördögi találománynak
Kártyajáték lön a neve!

Oh ha egyszer megszólalnának
E festett kártya levelek,
S elmondanák, hogy minden egyes
Hány ember szívét tönkre meg.
Oh mennyi átok, mennyi könny
Tapad e kártya lapokon,
Mindenik mennyi bűnt vitt véghez
Elmondani nem is tudom!

A kártya átkos szenvedélye
Ha egyszer rabjává teve,
Ugy veszte vagy, pines annyi erőt,
Hogy sikerrel küzdj ellene.
Nem nyugszik addig míg kezébe
Nem adja a koldúsbotot,
Oh, a kártyától elvakultan
De sok ember elkarhozott.

S az ördög? Hátad mögött állva
Új tettekre ösztönöz,
Téged a szenvedély tart fogva
Hogy maradhatnál közönyös?
S addig sodor az örvény szélén
Míg lelked lekötöd neki
S mondád még, hogy a kártyajátékot
Nem az ördög találta ki!

Vilma.

Angyalhívás

vagy

Egy öreg anyóka mennyei utazása.

— Igaz történet. —

Keserű orvosságának is lehet valami édes alkatrésze, mely a sajgó fájdalomtól gyötört beteg által sokszor nem, csupán szakemberek által észlelhető; ereje, hatása azonban az elsővel való vegyületében nyilvánul. A szenvedőről nézve pedig legfőbb dolog, hogy használon és nem, hogy mily arányban van a gyógyszer egyik alkatrésze a másikkal.

Hegedűs Borbálánál sem hiányzott e tekintetben a kellő szakismeret, még kevésbé a tapasztalat. Nem is csoda, hiszen már a hetvennyolcadik tavasz ibolyáit is lezsedte. O azon kevesek közé tartozott, kik az élet terhei alatt testileg meggyűrnyednek ugyan, de lelkek élelenségét — utolsó lehellestükig — megtartják a készitsen hátr a sora keze saját részükre s embertársaik számára naponta új meg új keserveket, azokból mindig ki tudják vonni a jót, a tanulságosat.

Förje halála után a hátra maradt vagyonkából elégedett s talán előbb hanyatlott volna a sir sötétségébe, ha egyetlen szerelme, a viruló hajadonok korából már rég kinőtt Zsuzsa leánya gondos gyermeki ápolásban nem részesíti. Sokszor adott már halál tennének azért, hogy leányát a kérék otthon felejtették, nélkülül mily szomorú lett volna az ő élete. No meg aztán a mint bus özvegyiségének kelyhét megízlelő, gondoskodott rendes búfelejtőről, egy kis pálinkáról is. Ezt szinte élte egyik fenntartó elemének tekintvén, akként látta el magát vele, hogy bármire fordult, — az almáriom felé vagy a kamarába, — mindenütt annak kedves illatával találkozott; sőt még azon eshetőségről sem feledkezett meg, hogy ha az éjszéli vagy hajnali kakasszóra — mely a ház padlásáról éppen

úgy hallatszott át a szobába, akár csak az ágya alatt kukorékoló volna — álmában feltalálna riadni, legyen mivel hangosan dobogó szívét ismét elaltatni. Márpedig nála ezen eset egy éjjel át többször is ismétlődött, izgatott agya mindig új meg új álmokat látott, úgy hogy kakasszó nélkül is felresszent, a midőn aztán Zsuzsa leányának egész terjedelmében előadta szellemi kalandjait, levonván belőlük a kellő tanulságot.

Ezek között legkiválóbb helyet foglal el azon többször ismétlődött álom, miszerint jámbor s istenfélő élete jutalmául a földi romlandó tennél az égbe vitétt, mely o t egy pillanat a mennyország lakói ékes s dícsőséges alakjaihoz lett hasonlón. Egyönyörű teljes látvány szűlte nála azon boldog hitet, hogy őt élve fogják az angyalok az égbe vinni, minek beteljesedéséről nem csak maga volt tökéletesen meggyőződve, hanem mindenkit, kivel csak szóba állott igyekezett arról meggyőzni.

Persze, hogy a mennyország minden kincseiről s boldogságairól, ha azon feltételhez lett volna kötve, sem mondott volna le az erősítő s vidámitó szerről. Előbb mézzel édesítgette drága italkáját, később azonban, midőn meg — okoskodék — Zsuzsa leányának semmi örökség sem találna maradni: hát bíz ő könnyen hozzá szokott a legsimplybb szecskához is. Ez épen oly édes volt, mint amaz, hatása sem lévén csokélyebb amazénál.

Enek gyakorlatában merő használatnak tartotta azok állítását, kik azt mondják, hogy a pálinka butít. Mert ő nem hogy butábbnak érezte volna magát; sőt inkább azt vette észre, miszerint látókra hovatárolva annál inkább tágnul, tapasztalta, hogy napról-napra okosabbá lesz, s a községbeliek előtt saját találománnyal gyógymodjai, kenegetései ráolvasásai által nem mindennapi tekintélyre is tett szert.

Honécsi Ödön.

(Folyt. köv.)

törvény által kell szabályozni. Hogy pedig nagy szolgálatuknak jutalmát vegyék a megvesztegetésnek kitéve ne legyenek: tisztességes díjazásukról s nyugdíjaikról szükség gondoskodni. Ha azonban valamely bírő jó fizetése daczára is adósságokba keverednék elannyira, hogy bírói fizetése bármely kis részben végrehajtási foglalás alá kerülne: mint a polgárok bizalmára méltatlan, és a megvesztegetés veszélyének kitétt egyén, vonassék fegyelmi eljárás alá, és a körülményekhez képest hivatalától is fosztassék meg.

Mint hogy azonban a bírő is alá van vetve az emberi gyarlóságnak, s visszaélhet a reá ruházott nagy hatalommal; vagy oly esetekben, midőn valaki a bírót hivatalos minőségében megsejti, vagy ezen minőségében hivatalos visszaélést követ el: a bírő rangjának megfelelő s a legkitűnőbb polgárokból alakított esküdtszék legyen az illetékes megtorló hatóság; hogy ekként, midőn a bíróságok minden állami hatalom fölül helyeztetnek: a teljhatalmú bíróságokra nézve az ellenőrzést maga a nemzet, legkiválóbb polgárai közvetése mellett, gyakorolhassa. E nélkül a bírői hatalom az állam zsarnokává válhatnék, s a bíróságokban a kasztrollem elharapódznék.

Ne higgye senki, hogy a polgárok egyeteme nevében működő esküdtszék, a bíróságok méltatlan megsértését megtorlás nélkül hagyná. Minden jóra való ember úgy van meggyőződve, hogy a jó bírő a törvények őre; mert ő biztosítja a törvények uralmát, ő tartja föl a polgárok személy s vagyon-biztonságát: s így a jó bírő az esküdtszékeknél községes védelmet fog találni a jogtalan megtámadás ellen. Oly államban, hol a törvény urakodik, és a polgárok a független bíróságnál kereshetnek s találnak is oltalmat a hatalom ellen, és hol a bíróságok a polgárok egyeteme által ellenőriztetnek, de meg is oltalmaztatnak: ott van igazi személy s vagyon biztonság. De oly rendőri államban, hol a kormány hatalmát a bírői hatalom nem korlátozhatja, és a hol az állam-hatalom a bíróságok megalakítása s elmozdításába kény szerint beavatkozhatik: ott vége van a polgári s politikai szabadságnak.

Ajánlom igénytelen nézeteimet a honatyák figyelmébe.

Bodnár István.

Tisza Kálmán jubileuma.

A közvetlenség hangján írjuk e sorokat, s azt mondjuk, hogy oly lelkesedés az és Budán csak akkor volt, mikor Mátyást királynak választották. A kik ezt látták, akik a magyar érzelmek ezen manifestationnak szemtanúi voltak, azok soha sem fogják elfeledni az 1885 ik év november havának utolsó napjait.

Ezen lelkesedés amilyen őszinte, oly természetes is volt. Mert, amint hazánk egyik legtekintélyesebb lapja írja, Tisza Kálmán csakugyan megtette a legnagyobbat, ami az ő idejében, az ő helyén lehetséges volt. Oly időben, mely világ-zerzte nem építeni, de rombolni szert; őt állott, hogy az eszmék, melyek a magyar államnak életet adnak, és az intézmények, melyek biztonságát alapját képezik, kárt ne szenvedjenek. Ha egy államférfiú nevéhez oly vívmányok fűződnek, a minők a pénzügyek rendezése, a parlamenti élet egészségesedése, az állami fenntartás biztosítása a forgalom terén, pénzügyi világ hatalmak ellen folytatott küzdelmek árán, és a közoktatás terén a legmakacsabb felekezeti szellem elleni harc után, a függetlenség megerősítése, ahol ez az országra nézve előnyös, a teljes tekintély ott, ahol az ország idegen uralom alatt áll, van utalva — akkor nem lehet róla mondani, hogy csak napról napra élt. Ha végül egy miniszter oly időben, mikor a szabadság nevéért gyakran a féltelenség valódi orgiáira használták; mikor néha a legjobb társaság öngyilkos játékkal kedvezett a demagogiának s a legerősebb meggyőződések megingáltak: ha egy miniszter ily időben tántoríthatatlanul megmaradt a liberalizmus szolgálatában és sem a reakció javára, sem a zsidó népszerűség kedvéért egy lépés: sem tért le utjáról — akkor nem lehet róla eltagadni, hogy államférfiú és elvasilárd férfiú. Képzeljük csak el az utóbbi évek történetét, Tisza Kálmán alakja nélkül, — képzeljük el kitéve azon állapotnak, mikor Magyarország kormánya mint az apró pénz kézzől kézre járt, úgy, hogy minden kéz lekoptatott valamit a fényből! Bár milyen pártszellem ugall is egy véleményről azt nem lehet állítani, hogy egy ephemer kormány az Auszriával való kapcsolatban kedvezőbb eredményeket érhetett volna el, hogy a nemzetiségekkel és a társada-

lomellenes áramlatokkal szemben szívósb ellenállást fejtethetett volna ki, hogy erőlesebben küzdhetett volna az Európát aláaknázó gazdasági válság ellen és a reactionalis tévelyeket messzebbre szoríthatta volna vissza — mint Tisza Kálmán tízéves kormánya. És, hogy utérjünk ki politikánk legvégezetesebb pontja elől — ki hiszi, hogy a keleti problémának, mely tíz év óta immár másodszor kopogtat hazánk kapuán, nyugodtabban nézhetnénk szembe közé, ha Magyarország élén oly kormány állna, mely esetről esetre emelkedik vagy bukik és mely nem gyakorolna kétségtelen befolyást a monarchia külpolitikájára? Akad-e ki azt hiszi, hogy ilyen kormány alatt Magyarország érzületét és aspirációját jobban tartanák tisztelőben, a keleti kérdésben elfoglalt külön állást gondosabban vonják számba? Ha a kormánytevékenység folytonosságát sohasem tartanók szükségesek, most, e nagy fontosságú pillanatban — mikor nyugat felől nehéz léptekkel közeleg felénk a socialis kérdés, és kelet felől a fajharc hőmpolygati határainkhoz véres árjait — ebben a pillanatban a hazafiság legelső parancsának tekintenők a nemzet összes elevein erőinek összefoglalását és a kormányzó hatalom erősítését. Hogy ebben a pillanatban oly multu, oly jellemű férfi áll a kormány élén, a milyen Tisza Kálmán, az nem egyetlen, nem is elégséges közönsége annak, hogy Magyarország államisége sérthetetlenül fenn fog tartani, de a nemzetnek hagyományos alkalmazkodási képességén és kitartó hazafiságán kívül egyéb kezeséget nem tudunk képzelni, mely ezzel az egygyel felérbi.

Nógrádmegyéből a szabadelvű pártiak meglehetősen számmal sorakoztak a főispán köré. Hogy mégis oly tömeges nem volt a tisztelgők száma, mint a hogy azt vártuk és reméltük, annak csakugyan a megyei határozat hiánya volt. Attól tartani, hogy Nógrádban a jubilaris határozat nagy lelkesedéssel nem ment volna keresztül, alig lehetett. Ily nyílt intézkedés az ellenzéknek is loyális nézeteivel találkozott volna, mert Tisza Kálmánt, mint nagy és bölcs hazafit a komolyan számba vehető ellenzéki embernek is tisztelni kell.

Jelen voltak: Boniczky Gyula, Szakal Ferenc, Harcos Gábor, Pajor István, Steller Antal, Török Zoltán, Szerényi Gábor, Hanzély László, Pongrácz György, Szilassy Béla, Zelenka Károly, Kossuth Gyula, Kovács Ferencz, Szabó Pál, Dr. Plichtha Soma, Plichtha Lajos, Dr. Bogdán Tivadar, Wohl Herman, Hartvich Ferencz, Szakal Antal, Szilárdy Ödön, Berzovics Béla, Lőrinczi Hoffmann Jakab, Szakal Barna, Kenedi Imre, Balás Ferencz, Jansen Alfréd, Csönka Zsigmond, Földiák N. Néhár János stb. A tisztelgésre csak másnap került a sor.

Gr. Gyürky Ábrahám a nógrádmegyei szabadelvű pártiak nevében következőleg üdvözölte a miniszterelnöket:

„Kegyelmes uram! Magyarországnak gyakran legnagyobb fiai részesültek azon keserű meglepetésben, hogy midőn hatalomra kerültek, népszerűségük elhagyta őket.

Kegyelmes uram! Te ezen — lehet mondani — szabály alól kivételt képezsz, mert népszerűség, hogy úgy fejezzem ki magamat, nemcsak hogy kisebb nem lett, hanem a tegnapi és mai napnak szívből jövő tüntetése nem látják azt, hogy az csak nagyobb lett. Ezt, Kegyelmes uram, nézetem és nézetünk szerint azon rendíthetetlen hazafiság szent érzelmének egyrészt, más részt az államférfiúi bölcseségnek követkeiményeit szem előtt tartó fáradhatatlan önfeláldozó munkásságodnak és tevékenységednek köszönhetjük. Ezen érzületek hoztak bennünket ide és kegyelmes uram, légy meggyőződve, hogy idejövételünk mestertélt nem volt, hanem az önszorgat szívek következménye ez. (Élénk éljenzés.)

Erre Tisza Kálmán meghatva a következőket válaszolta:

Nagyon köszönöm, hogy hozzám fáradni méltóztattak és jókívánataikkal elhalmozva sorakoztak azokhoz, kik már eddig is oly szívek voltak ez alkalomból megtisztelni. Ha áll az, hogy tíz évi eddigi kormányzatom után népszerű vagyok, ez csak arra lehet ok, hogy igyekeztem hazámnak ezentul is akármely téren megköltözött szorgalommal szolgálni, mert a népszerűség nem lehet cél, de kell hogy eszköz legyen arra, hogy az ember hazájának szolgálatokat tehesen.

Gr. Gyürky Ábrahám ezután még egy küldöttséget mutatott be, t. i. a losonci reformatus egyház küldöttségét, kiknek élén a főispán következőleg szolt: Kegyelmes uram! engedelmag, hogy bár bejelenve nem volt, megbízásomban eljárva, ezen bár kis, de érte minden körülmények között feltétlen odaadással viseltető egyháznak legőszintébb, szívből eredi őszintelen szeretetsókvánatait ezen adreasse formájában átadhasam. (Éljenzés.)

Mire Tisza Kálmán így felelt: Köszönéttel fogadom hazánk és felekezettünk a nevezetes egyházának üdvözlését és kérem önöket, adják át annak felvirágzása és jóléte iránti jó kívánataim kifejezését. (Éljenzés.)

Honfoglalás küldöttsége vasárnap tisztelgett a miniszterelnökök.

Br. Majthényi László következőleg szolt: Nagyméltóságú miniszterelnök ur! Kegyelmes uram! Honfoglalásunk élénk üdvözléseit tartalmas feirátat van szerencsém tisztelőteljesen átnyújtani. (Átnyújtja.) Mondani valónk igen kevés van.

Nagyméltóságod sokra érdemei a multé; a naponta fokozódó bizalom és ragaszkodás, mely jelenben környezi, a jövőre is Nagyméltóságodban jelöli ki az ország ügyeinek bivatott vezetőjét (Éljenzés.) Átnyújtja. Mondani valónk igen kevés van. Nagyméltóságod sokra érdemei a multé; a naponta fokozódó bizalom és ragaszkodás, mely jelenben környezi, a jövőre is Nagyméltóságodban jelöli ki az ország ügyeinek bivatott vezetőjét (Éljenzés.) Átnyújtja. Mondani valónk igen kevés van. Nagyméltóságod sokra érdemei a multé; a naponta fokozódó bizalom és ragaszkodás, mely jelenben környezi, a jövőre is Nagyméltóságodban jelöli ki az ország ügyeinek bivatott vezetőjét (Éljenzés.) Átnyújtja. Mondani valónk igen kevés van.

Tisza Kálmán: Fogadják tisztán szívből jövő köszönetemet a hozzám intézett szívből és szavakért ép úgy, mint a feliratért, melyet átnyújtani méltóztattak. A mi a jókívánatokat illeti, a bosszu élet az erő és egészség kívánata mindenkor jól esik; hogy azután az erő és egészség mily helyzetben érvényesüljön, az a körülményektől, az esélyektől függ. Azt az egyet azonban igen is ígérhetem, hogy a meddig erőm és egészségem meg lesz, bár mely téren, azon egy célra: a haza javára fogom szentelni, mely ezel Honfoglalásunk is mindig lelkesítette. Kérem vigyék meg küldöttségem őszinte köszönetemet. (Élénk éljenzés.)

Minket közelebből érdekel Nyitra megye küldöttsége is, melyet főispánunk, Gr. Gyürky Ábrahám nagyméltósága vezetett a tisztelgéshez. A főispán következőleg üdvözölte a miniszterelnököket:

Nagyméltóságú miniszterelnök ur! Kegyelmes uram! Mélyen t. nagy hazafiság! Nyitra megye kormányelnökségének tíz éves fordulóján üdvözöl. Üdvözöl, mert ezemtanja volt azon fáragságos, emberi erői majd nem túlhaladó, a haza jövőit sikeresen előmozdító működésnek. Üdvözöl, mert meggyőződött arról, hogy ezen idő lefolyása alatt az ország azon az úton a melyre ezen szavak vannak írva: „Magyarország nem volt, hanem lesz“ tetemesen előrehaladt. Most, midőn kegyelmes uram, őszinte ragaszkodásunk és feltétlen odaadásunkról biztosítunk, egyuttal kérjük az eget arról, hogy drága életedet a haza, az őszmonarchia javára mentől hosszabb ideig tartsa meg! Isten élcsen! (Élénk éljenzés.) Egyuttal van szerencsém átnyújtani a megye üdvözöl feliratát. (Éljenzés.)

Tisza Kálmán miniszterelnök: Fogadják megjelentek szívből jövő köszönetemet azért, hogy e fáradni és reám nézve a mai napot még ünnepel, esobbé tenni méltóztattak. Az épen most átnyújtott üdvözöl iratért pedig legyenek kegyesek köszönetemet küldöknék azon biztosítással átadni, hogy hazánk azon szép és nagy meggyőződés javát minden viszonyok közt szívesen viselem. (Élénk éljenzés.)

Felhívás

a b. gyarmati vasut érdekeltiséhez!

Ismeretes azon helyzet, mely az alulírott alispánt és a vácz-b. gyarmati vasut érdekeltisége bizottságát és ennek kezdeményezése folytán az érdekeltiségi összegyűlést a vonal irány felszabadítása céljából az eddig történt valamint az újabb aláírások ily értelemben való érvényesítésének indítványozására és illetőleg elhatározására vezette.

Az érdekeltiségi összegyűlés határozatához képest a bizottság által a felszólítások és aláírási ívek kibocsátattak — a Nógrádi Lapokban az érdekelték ismételtlen figyelmzettettek, — mind emellett azonban az érdekeltiségi újított és új aláírások mai napig csak 96000 frtig emelkedtek.

Mint hogy ily csekély az indítvány közzététele után nyilvánuló felfogás és mondhatni lelkesedéssel, de az ügy érdemével arányban sem álló érdekeltiségi hozzájárulási eredménnyel sem Pest megye érdekeltiségeivel, de a magyar kormány közlekedésügyi főközegeivel az érintkezést a siker kilátásával kezdeményezni sem lehet.

Van szerencsénk eme körülményt a tisztelt érdekeltiség becses figyelmébe ajánlván felhívásunkat újabbán közzé tenni.

B. Gyarmatnak, vidékének valamint alsó Nógrád legnagyobb részének életkérdése, hogy B. Gyarmat — Alsó Nógrádon keresztül — Budapestet vasut által minél közvetlenebb és egyenesebb irányban összeköttessék.

Felesleges itt minden szószaporítás, Budapest székkel a magyar kormány, ott összpontosulnak a legtöbb értelemben vett kereskedelem szívi,

oda vezeti minden honpolgárt akár földbirtokos, akár iparos, kereskedő, ügyvéd, orvos, vagy hivatalos viselő legyen, úgy a közélet mint a magánügyek legfontosabb érdekeihez képest minden vidéknek s különösen minden vidék centralis helyének, hogy mily nagy érdeke az, hogy a létesítendő vasut a főváros felé vezetőleg minél több megyebeli határt érintse, lehetőleg directe és ne más megyéken keresztül kerülő utakon építtessék, chez bővebb indoklás nem szükséges és létrejöttének nem sikerülése ezen vidéket a haladó szomszédokkal szemben évtizedekre terjedőleg nyomasztó pangásba süllyesztené.

Hogy ezen vidék az első oly rohamos eredményű és terjedésű vasutépítési időszakban ezen fontos közlekedési eszköz hálózatába be nem vonatott — sajnos ugyan, — de valamint ezért a jelenindítványozók nem felelősek — úgy azon körülmény is, hogy a most a vicinális vasuti törvény alapján legújabb mozgalom a vác-b-gyarmati vasut létesítését illetőleg mindeddig nemcsak eredményre nem vezetett, de az osztrák magyar állampártja igazgatóságának tartózkodó, illetőleg viszszaútasítónak nevezhető magatartása s más kedvezőtlen faktorok hozzájárulása egy újabb az alulírott alispán által előterjesztett tervnek indítványozását tette szükségessé;

nem azt jelenti, hogy a vezetőkben vagy legalább azok egynémelyikében hiányzott volna a jóakarát, a komoly szándék, hiszen a terjedelmes munkálatok bizonyosságot tesznek a működők szorgalma és buzgóságáról,

sem azt nem jelenti, hogy maga az alapelv, B-Gyarmatnak és vidékének, B-pest felé vezető vasut általi összeköttetése nem lenne egészséges és kivihető.

De igenis mindezek oly jelenségek, a melyeknek komolyan intő szavuk arra figyelmeztesse a vasut nélkülözése miatt már-már a végleges és elviselhetlen pangás mélységébe süllyedt vidékünk érdekelttségét — hogy a legjobb akaratú elrett és minden lehető s célravezethető lépések eszközölésére kész főispánunk Ő nagyméltósága az alul írott megyei alispán és az egész bizottságot, a hozzájárulási összegek oly mérvű aláírásával támogassa, hogy az elnökség és bizottság hazánk jelenlegi közlekedési kormányával a mely már szóval és írásban a legkedvezőbb felfogás mellett legelőnyösebb nyilatkozatokat tett, érdemleges tárgyalásokba bocsátkozhassék.

Mint már említett, az újított és új aláírások maig mindössze 90000 forint terjednek.

Ily eredménnyel a közlekedési ministerium, sem bármennyű vállalkozóval érintkezni még előleges megbeszélés szempontjából sem lehet, de a kezdeményezési műveletek sem vétethetnek komolyan tárgyalás alá, pedig az idő mulik, mulik pedig eredménytelenül, de nem a bizottság mulasztása, hanem kellő mennyiségű aláírások be nem érkezése miatt!

A vicinális vasuti törvény alapján létesítendő vasutak iránti komoly tárgyalások és műveletek vidékünkön pedig másról beszélni sem lehet, csak úgy jöhetnek létre, ha az építési költség 2/3 része legalább megközelítőleg aláíratott az érdekelttség által, a nélkül hozzá nem lehet fogni.

A felhívások szétküldettek az aláírási nyilatkozatokkal, néhányan visszaútasítólal válaszoltak, néhányan előbbi aláírásaikat leszállították, legtöbben még csak nem is válaszoltak, és a vidékről csak igen kevesen küldtek be.

Mindezek előre bocsátása után, miután fel sem tehető, hogy ezen vidék intelligens közönsége fel nem fogná azon előnyöket melyek az ország fővárosába Budapestre lehető legdirectebb vonalon építendő vasut által kétségtelenül utóéletnek.

Hogy ennek elmaradása esetén ezen előnyök sem a netán Iyoltság, sem az esetleg Losoncz vagy Pálfalva felé vezetendő vasut által nem csak nem pótolhatnak, hanem egész alsó Nógrádmegye a vasuti átszelés kedvezményétől örökre vagy legalább igen sok időre elesik.

Mint hogy kétségtelen, hogy főispán úr Ő Nagyméltósága, úgy az alulírottak és az egész bizottság működése csak mintegy 250000 forint aláírása után kezdeti meg sikeresen, az aláírások elmaradása esetén pedig sem az elnökség sem a bizottság a legjobb akarat mellett sem tehetne semmit. Tisztelettel felkérjük a t. cz. érdekeltégi tagurat, hogy a mennyiben még semmit sem vagy érdekeltségével annyiban nem levő csekély összeget írt volna alá, az itt újabbán átküldött ivekben vagy a nála levőkön írjon alá az ügy fontosságához mért összeget, s mikép szükséges saját körében buzdítsa az érdekelteteket aláírásra.

Végül az aláírt ivekkel mielőbb az alulírottakhoz be küldeni sziveskedjék.

Hazaírti üdvözléssel

B-Gyarmaton 1885. évi december 1-én.

Körny Tivadar
jogtanácsos.

Szilförszky János
alispán,
vác. ér. biz. elnök.

Templomszentelés.

Ki ne értesült volna ama megrendítő csapásról, mely f. évi marc. 31-én a vanyarci ág. hitv. ev. egyházat érte azon tűzvész által, mely annak templomát, tornyát, bont a templomban az orgonát, padokat stb. elhamvasztotta és mind a három harangját elolvastotta, úgy, hogy a puszta falakon kívül nem maradt egyéb semmi! S íme rövid 7 hó alatt a hitbuzgóság a templomot, tornyot újra fölépítette s új harangokat szerzett, úgy, hogy f. é. nov. 22-én azokat már föllehetett szentelni.

A templom sokkal szélszerűbben van most fölépítve s berendezve, mint az előtt volt. A torny s templom, mely azelőtt faszindelyvel volt fedve, most az bádoggal, ez. cserepzsindelyvel fedetett be, úgy, hogy az most teljesen tűzmentes. A templom padlása, mely azelőtt csupasz fagerendákból s az azok alá szegelt deszka stukatúrból állott, a már általánosná vált olcsó és jól vasgerendák közé ékelte, téglá bolthajtással lett kiépítve, úgy, hogy azon a tűz semmi körülmények között át nem hatolhat.

Az összes kiadás a következőkben állott: gerenda, szarufa és deszka 708 forint, vasgerenda bolthajtásra 727 forint, ezink 245 forint, téglá és cserepzsindely 463 forint, kömlesztés és ácsmunka 1060 forint, bádogos munka 159 forint, sztalos munkája 274 forint, kovács munka 68 forint s végre 3 Pozdech féle harang 1442 forint, összesen 5163 forint.

Addig, míg a harangok beszerestettek, a Gutához tartozó sápi leánygyülekezet adott Vanyarcznak egy harangot kölcsön.

Következő jótékony adományok folytak be eddig: a bányakerületi gyámintézet adománya és az egyetemes gyámintézet offertoriumának a fele tesz 574 forint, Dessewffy Ottó 250 forint, Veres Pál 100 forint, Dobák 30 forint, királyi adomány 200 forint, báró Prónay Dező 100 forint, gróf Degenfeld Lajos 100 forint, Dessewffy Ödön 60 forint, Dessewffy Titusz 20 forint, Dr. Szeberényi Gusztáv 5 forint, Beniczky Gyula 10 forint, Fabinyi Teofil 10 forint, Szontagh Pál 10 forint, Pongrácz György 5 forint, Zelenka Gyula 2 forint 50 krajár, Zelenka Károly 2 forint 50 krajár, Bozeczky Mihály 3 forint, Kovács Berta 10 forint, Rell Mariika 1 forint, Honczky Gyula 2 forint, Neuspiel Adolf 4 forint, Melzer Gyula 1 forint, Fiam György 50 forint, Apko János 20 forint, Hugyecz György 2 forint, Dengeleg egyházi gyűjtése 29 forint 14 krajár, Nagyszala 14 forint 12 krajár, Szirák 67 forint 60 krajár, Szűgy 10 forint, Csóvár 10 forint 63 krajár, Bér 31 forint 44 krajár, Poldny 3 forint, F. Szitregova 3 forint 18 krajár, Szt. Péter 17 forint 92 krajár, N. Lam 4 forint 50 krajár, Uhorska 10 forint, Lest 10 forint 70 krajár, Cséh-Brezó 14 forint 36 krajár, Agárd 8 forint 48 krajár, Guta 6 forint 80 krajár, összesen 1803 forint 85 krajár tekintélyes összeg.

Megható példája a kegyeltes megemlékezésnek néhai Zelenka Dániel, volt vanyarci lelkész s nógrádmegyei főesperes 4 leánya, u. m. Geduly Elekné, Mariika, Horváth Miklósné, Ilka, Göby Imréné, Emma, és Svelha Gyuláné, Etelka adománya, a kik az oltárra és szószékra, elegans, süttét megyszin bársony toritót, arany rojtjal s két szögletre arany bojtjal körül szegélyezve, 50 forint értékben ajándékoztak.

Gróf Degenfeld Lajosnak két kis leánya pedig, Gusztika és Katicza, igen szép, sajátkezőleg készített bársony perzselyt küldött az Úr oltárára.

Fogadják a minden rangú és rendű szíves adakozók itt is az egyház halás köszönetét.

A templom az első magyar biztosító társaságnál lévén tűz ellen biztosítva, az az 1700 forint összeget, csekély levonással lefizette ugyan, de még mindig elég nagy teher nyomja a hívek vállait. Azonban a hívek serege is meghozta a maga áldozatát, mert önmegadózatás útján 1700 forintot remél kiteremtteni.

A díszes templom f. é. nov. 22-én, Dr. Szeberényi Gusztáv püspök megbízása folytán, Wladár Viktor esperes által, tengerenyi, nemcsak helybeli, hanem a szomszéd egyházakkal is összesereglett hívek jelenlétében felszenteltetett, mely alkalommal Wladár Miksa sziraki lelkész épületes magyar beszédet tartott; Maróthy Emil helybeli lelkész felolvasta az építkezés történetét, érdekesen esetelve az egyes mozzanatokat, Fényes Lajos gutai lelkész keresztelt; Sziljka Mihály béri lelkész esketett; Vallontényi Soma dengolgi lelkész liturgizált és az Úr vacsoráját szolgáltatva ki a prozbiteriumnak élükön lelkészekkel. Jelen volt Melzer Gyula acsai lelkész, a pestmegyei esperességből, mint vendég. Wladár Viktor esperes Efez. 5. 20. igék alapján remek, megragadó beszédet mondott s annak végzőtével, Fényes Lajos és Vallontényi Soma lelkészek

segédlete mellett felszentelte a templomot, elnékelvén a „Confirma Deus hoc opus“ szövegét s végre áldást adott a hívekre.

Az orgona még alkotmányát képezvén, Sziljka Mihály béri lelkész volt szíves saját harmóniumját s alkalomra odaköltöztetni, melyen előbb maga játszotta később Honczky Sándor dengolgi tanító, vezette az éneket.

A közebéd a paplakon volt, melyen részt vettek: Dessewffy Ottó, gróf Degenfeld Lajos, Rudnay József, Dessewffy Ödön s több világi és egyházi notabilitás, valamint a hűgy koszorú is szépen volt képviselve.

Az egész építkezést Dessewffy Ottó egyházi felügyelő vezette, kiterjesztve gazdag tapasztalatait a legcsekélyebb részletekre is, úgy, hogy csak neki köszönhető, hogy a munka oly jutányos áron sikerült. Tartas őt meg Istenünk, egyházunk javára és díszére még számos évekig!

Fényes Lajos.

H i r e k.

Hymen. Dr. Jaszenszky Sándor megyénk jeles fia s a pestvidéki kir. törvényszék alügyésze s hó 29-én vezette oltárhoz Bpeston Kozma Mariika kisasszonyt, Kozma Sándor állami főügyész úr kedves és nagyméltósága leányát Holtig tartó boldogságot kívánunk a szerelem rózsalánczaival fűzött ezen szép frigyre!

Eljegyzés. Reich Adolf terényi bérli s napokban jegyezte el a szép Elfer Sári kisasszonyt, Elfer Ferencz polgártársunk leányát.

Fenyvessy Arnoldné öngyását, mint a b-gyarmati női dalkör ügybuzgó, kedves és szeretetreméltó helyettes elnökét (Az elnök tudvalavólag gr. Degenfeld Lajosné) decz. 2-án, vagyis neve napján szép virág csokorral lepték meg a női dalkör figyelmes tagjai, s küldöttségileg fejezték ki házában a női dalkörnek őszinte jó kívánságait.

A megyei tank. tantestület b-gyarmati körének elnöke Tomesko Nándor a kör tagjait f. hó 2-án Szécsényben tartandó ülésre hívta egybe. Időközben azonban, egy állítólagos s nem létező fensőbb hatósági intézkedésre s illetve megyei közigazgatási bizottsági határozatra hivatkozva, melynek rendelkezése szerint a körülések csakis szünnapokon tarthatók meg, az ülés napját f. hó 30-ára tehát szintén oly időre halasztotta el, mely törvény szerint szünnapot nem képez. Ez elhalasztó intézkedést a kör több b-gyarmati tagja nem találván indokoltnak, az elnöktől a körülésnek a kitűzött időben s helyen való megtartását kívánta, azonban eredmény nélkül. Ily körülmények közt a b-gyarmati tagok egy része megbista a kör jegyzőjét azzal, értesítse a vidéki tagokat, arról, hogy az elnöki elhalasztó intézkedés ellenére a körülés a meghívó értelmében okvetlenül meg fog tartatni. Ez értesítés folytán a kör 16 tagja f. hó 2-án Szécsényben megjelent, a körülés az alapszabályok ide vágó pontjai értelmében megtartható nem volt, hanem a helyett az összejövetel értekezlet jellegűvé nem vált, s mint ilyen a Spitzer Lipót s Weiss Adolf által tartott gyakorlati tanítást meghalgtván, Tomesko Nándor körülők indokolatlan eljárását egyhangulag elítélte s neki ezért bizalmatlanságot szavazott s az ügyet illetékes elbírálás végett a tantest. központi választmányhoz áttenni határozta.

A helybeli állami elemi néplakola mult hó 19-én Erzsébet királyné nevenapján csendes, de megható ünnepeket ült. Ugyan is e napon lett az intézet 7 árva s 5 szegélyesre növendéke a szükséghez képest teljesen és részben felruházva a tantestület, a kir. tanfelügyelő, Havas Gyula isk. gondnok s az érdekelt szülők s gyámok jelenlétében. A felruházásra 57 forint 16 krajár fordított, mely összeg az iskolai segély alap 1885 jan. 1-től jul. 1-ig esedékes kamataiból továbbá az az 1000 forint felüli 25 frttól került ki, 6 forint 99 krajár kivételével, melylyel a mutatkozó hiányt a jövő évi előirányzat rovására kellett pótolni. A kir. tanfelügyelő ismét a köszönetét s elismerését fejezte ki a tantestületnek önzetlen buzgalmaért, melyet e jótékony alap megteremtése s 1000 frtra emelése érdekében kifejtett.

Sembéry Adolf régi tánczmesterünk, Rozsnyón dícsőregeesen befejezve idei működését, a mult vasárnap városunkba jött, hogy magas színvonalon álló tánczmesteregét itt is érvényesítse. Az oktatást nevezett tánczmester úr decz. hó 2-án kezdte meg a polgári iskolában és a zárdában. Tanítványokul eddig mintegy 40-en jelentkeztek.

A losonczyi tűzoltók B-Gyarmaton. Rég volt oly őszinte, szívélyes és igazán testvéries találkozás és érintkezés, losonczyiak és b-gyarmatiak között, mint nov. hó 28-án 29-én. Ugyanis nov. 28-án a losonczyi önkéntes tűzoltó egyesület kiküldöttjeiként eljöttek hozzánk B-Gyarmatra Draskóczy Ede, Losoncz város érdemfőjegyzője és a losonczyi önk. tűzoltó egyesület derék parancsnoka, Wágner Sándor, Losoncz városi rendőrkapitány és Draskóczy József könyvtárnok, mint szintén a losonczyi tűzoltó egyesületnek kiváló tagjai, oly esztől hogy a b-gyarmati tűzoltó egyesület belservesztéről és ügykezeléséről tudomást szerezzenek és azt megismer-

Jók. A vendégeket Sula Lajos alparancsnok fogadta a tisztikarral, s még aznap, és folytatódott más nap délig beható tanulmányozás tárgyává tették a kiküldötték az itteni kuzinát, melyről maguk is igen dícsőrdíleg és elismerőleg nyilatkoztak. Tiszteletükre a b. gyarmati tiszti egyet számos tagja megjelent nov. hó 29-én este a színházban, hol igen élénk és kedélyes mulat-
ság fejlődött ki. Nov. 29-én a küldöttség tagjai Sula Lajos alparancsnok vendégei voltak a magyaros vendégszeretben résztvevők. Este pedig ugyancsak a küldöttség tiszteletére díszbanket volt Győrffy éttermében, mely alkalommal szoborai szobor toasztok emelték a hangulatot, mely eleitől fogva a bucsúság percéig szí-
véllyel, rokonsággal volt a mindkét részről emlékezo-
tis marad. A díszlakomán József főherceg önének is éltették.

Halálhír. Kubányi László b. gyarmati vaskeres-
kedő s hó 4-én a reggeli órákban 28 éves korában
hirtelen halálát kiválti Bona s város igen tevékeny
és hasznos polgári voltát, amennyiben minden hasz-
nos és jó intézménynek lelkes támogatója volt. Halála
közvetlen közelében találkoztunk városunkban. A korán elber-

vadt fiatal ember temetése melyet a tiszti egyet ren-
des, ma délután meg végbe. Áldott legyen emléke.

Indulatosság. Bacsa György és Salva János d-
tári lakosok egymás között összeváltak, s Bacsa egy-
adával fejbe vágta Salva Jánost, ki ennek követke-
zésben egy heti kinkadás után meghalt.

Lapunk múlt számának azon közlése, mintha dr.
Herman Károly megyei II. aljegyző és a megdöntött
megyei elnöki állásra szintén pályáznék, tévedésen
alapuló híresztelés volt, mert mint legközelebb érte
szültünk, dr. Hermann Károly úr még es időszereint nem
lépett fel a bírtos tudomásunk szerint és ideig csakis
ifj. Fülkel Károly, Csoma Zsigmond és Veres József
urak pályáznak a jelölti állásra.

Leonty Szokolysnak, mint dohány csempészek ko-
ráltak lépne B-Gyarmaton a múlt börtön Ugyanis az
atyának az alföldön megszedték magokat néhány má-
zsa dohányjal s azt szokollyal fedték be. Váczirol fi-
akkor szállították a dohányt; de itt utólagos őket a
haj, mert a jó dohánynak jó szaga van, s eljutott a

pénzügyőrökbe, kik a dohányt befoglalták s az etya
lakai letartóztatták.

Felelős szerkesztő:

Horváth Dániel.

Arveresi hirdetés.

286—1885. sz.

Alulírt kiküldetés. bír. végrehajtó az 1884. évi LX. t. cz. 192
§-a értelmében csemellé közhírré teszi, hogy Hudecz Zsigmond egy-
vél, mint Grunberger Adolf a. társai volt kereskedő családtagja
gondnokának kérelme folytán, Grunberger Adolf családtagja
tartozás és 14400 forint 74 kupa becsült költségek, végrehaj-
tásának árucikké, lábfelét, cipője árucikké, bűntudat-
börök, liszt, butorczmék, csapogó, fűszeresek, borsók, borsok
és repavágóval álló ingóságok nyilvános árverés után eladotnak.

Mely árverésnek a felelős bír. járási hivatalának 1885. évi 2269
sz. kiküldetés rendelt végrehajtó a helyszínen, vagyis Balga-Tar-
jánban a volt szőlő helyiség és tartozékaihoz leendő munkájára
1885. évi december hó 21-én követendő napjának mindig dé-
lőlt 9 órája határidőül kitűzték, és ahonnan a venni tévedésnek
csemellé oly megjegyzéssel hivataluk meg, hogy az érintett ingo-
ságok csak árverésen az 1884. évi LX. t. cz. 192. §-a értelmében
a legutóbbi ítéletnek becsárul alul eladottai fognak.

Kelt Füleken, 1885. évi november hó 23-án.

Graizely-Gabos bír. végrehajtó.

HIRDETÉSEK.

KARÁCSONY

közeledtével van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét kikérni, a kö-
vetkező árukra, melyeket kedvező bevásárlás folytán, jutányos áron, jó minőségben s
legpontosabb kiszolgálattal mellett legmelegebben ajánlhatom.

**Budapesti legelső gőzmalomli liszt, mák, erdélyi dió, csurgatott méz, bosz-
niai szilvais és aszalt-szilva; compotnak: aszalt-körte és aprószilva.**

Czukor és kávé nagy választékban.

Pörkölt-kávé: hetenként kétszer frissen pörköltve a legfinomabb fajokból.

Rumok: jamaica, cuba és braziliai a legkitűnőbb minőségben.

Theák: caravan, souschong és császárkeverék a legelső angol cézektől.

Crémek és likőrök különféle nagyságú üvegekben.

Borok: magyar és francia pezsgő, tokai és ruszti aszú, chateau-Palugyai fe-
hér és vörös, szegszárdi és egri vörös, villányi, érmelléki és visontai fehér borok,
budai vörös borok, mindezek a legkitűnőbb minőségben Palugyai J. és fiai jó hírű
cségtől Pozsonyban.

Csemegék és déli gyümölcs: malaga szőlő, datolya, hordó és ko-
szorú füge, citrón és narancs, görcei-maroni, vanília, vanolias theasütemény, pozsonyi
készersült, czukrozott gyümölcs és francia csokoládé.

Sajtok: ementhali, groi, imperial, schwarzenbergi és felkenhető lipői túró.

Halak: közönséges hering, tekercs-hering töltve, kelettengeri hering páczolva,
oroszka, szardínia dobozokban, ajóka, hollandi-rák, halikra (caviar.)

A Hoff-féle malátasör és czukorka központi raktára.

Azon reményben, hogy a nagyérdemű közönség áruim kitűnő minősége s legju-
tányosabb árszámítás mellett pontos kiszolgálás miatt nagyrabecsült bevásárlásaival
szerencsésített fog, magamat becses pártfogásába ajánlom

Hummer Mihály,

fűszerkereskedő B-Gyarmaton, az ágost. evang. egyház mellett

Kereskedésben egy tanuló azonnal felvétetik.

DIETRICH ES GOTTSLIG

magy. kir. udvari szállító Budapest.

TEA ES RUM

nagyban és kicsinyben (alapított 1860-ban.)

Központi iroda és szállítási üzlet: IV. váci-utca 18. sz.

A. a. a. közönség tudomására hozták, hogy legújabb közvetlen behozataluk idején készítették és új küldeményekből
nak. China, India és Javából már beérkezett és megrendelések esetén csak az új küldeményekből
szállítanak.

Folyton dúd választék készlet angol és edényekben és tévedésmentesen, francia csomag- és
Champagne, eredeti francia és hollandi likőrök, suchard csokoládé, eredeti borsos szőlő és só nélkül,
brazíliai rumokban stb. stb.

Részletes árjegyzékek mindenbóval legyen és bérmentve. Bármely csekély megrendelés is pon-
tosan és gondosan elkészítetnek.

ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁR.

Ajánlja legújabbban berendezett és dusan felszerelt ércz- és fakoporsó raktárát, valamint minden szakmába vágó
temetkezési felszerelési tárgyait, u. m. szemfedél, párna, kereszt stb. a legjutányosabb árak mellett; gyors és pontos kiszol-
gálatért kezeskedik.

A nagyérdemű közönség pártfogását kérve:

EBENFÜHRER LAJOS,

Balassa-Gyarmaton.

Építkezők és építési vállalkozók figyelmébe!

Winter Sándor Ipolyságon, ajánlja a bernecei bányájába készült és az osztrák ma-
gyar állam vasúti vállalat által, a Csata Ipoly-pásztói vonalon is használt kitűnő faragott
köveit úgy mint lépcsők, fedlapok stb., továbbá jutányos áron kitűnő mennek.

Elfogad nagyobb megrendeléseket B-Gyarmaton vagy vidékére szállítva.

Az árak a bánya tulajdonosnál megtudhatók.

A

pusztá-kiskéri korcsmáltatási jog 1886.
évi január 1-től három, esetleg hat egy-
más után következő évre bérbe adandó
lévén, felhívom a bérleti szándékozo-
kat, hogy ebbeli ajánlataikat hozzám
é hó 25-ig beértesztessék sziveskedjenek.

Kelt Pusztá-Kiskéren 1885. decr. 3-án.

Lázár Mór.

261—1885. sz.

Arveresi hirdetés.

Losoncz r. t. város árverésében részesül közhírré tétetik, hogy néhai Jankó György és Kondra Ferenc örökösei tulajdonát képező a losoncz 9 ik az tjkvben
L. sor. 10 hrsz. sz. a. felvett baltok az azot épült 9 ik népszerű. bti és mellék épületeiből álló ingatlanok bagyatók örökösek kérelme folytán Losoncz város köi
házána a folyó 1885. évi december hó 23-ik napjának délutáni 3 órákor megtartandó nyilvános árverésen a legutóbbi ítéletnek alfolg adatái.

Kiküldési ár 5000 forint, azonban az ingatlan 6000 forint alul el nem adatik, letesendő birtokpénz a kiküldési ár 10 ezretől azaz 500 forint.

A többi feltételek a városi jegyzői hivatalnál hivatalos árak alatt megtudhatók.

Kelt Losonczon a városi árverésnek 1885. évi november hó 24-én tartott üléséből.

Kiadta:

Keczer István, árvaszéki jegyző.